

[Holger Eriksen.]

anvendt i 1920. Det er et Princip, som i høj Grad stiller København daarligere end det øvrige Land. København faar ganske vist Broderparten af de nye Mandater, men det skyldes udelukkende, at Byens Folketal er steget saa stærkt. Der skal stadig bruges langt flere Stemmer til et Mandat i København end i det øvrige Land, og man kan derfor ikke — i hvert Fald ikke med Rette — tale om, at København er blevet favoriseret paa det øvrige Lands Bekostning. Dertil kommer for øvrigt, at man maa regne med, at Befolkningstallet stadig væk vil stige stærkere i København end i det øvrige Land, saaledes at der ikke vil komme til at gaa mange Aar, før København forholdsvis er endnu daarligere stillet.

I øvrigt er Gentofte-Kredsen blevet lagt ind under Hovedstaden. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller beklagede under Finanslovdebatten, at dette var sket. Hovedstaden var stor nok, og det ærede Medlem vilde ikke være med til at gøre den større. Ja, jeg har nok opdaget, at der er blevet startet et nyt Parti, der vil optræde som „Byspredere“. Jeg mente dog ikke, det ærede Medlem var interesseret deri. Under alle Omstændigheder er det en gigantisk Opgave at flytte Gentofte bort fra den Hovedstad, som den baade bebyggelsesmæssigt og erhvervsmæssigt er en Del af. Vel hører Gentofte amtskommunalt til Københavns Amt, men i alle statistiske Publikationer regnes den med til Stor-københavn, og den er med i Hovedstadens Udligningsordning.

Bortset herfra er det min Opfattelse, at der ikke ligger noget Princip i Spørgsmaalet, om Gentofte valglovmæssigt skal høre til København eller Københavns Amt, den bliver under alle Omstændigheder en Del af Hovedstaden. Skulde jeg indvende noget mod den foreslaaede Ordning for København, maatte det blive det, at jeg synes, man skulde have ladet Maksimum for Antallet af Opstillingskredse være 6. Bortset fra Odense og den sønderjyske Amtskreds har man jo ellers ingen Kredse med 7 Opstillingskredse, og der vilde jo ikke være sket noget ved, at der var blevet oprettet 5 Storkredse i Stedet for 4.

Hvad de øvrige Kredsomlægninger angaar — bortset fra Forandringerne i Køben-

havns Amt, der er nødvendige for at skaffe Amtet den Repræsentation, det har Krav paa, og de Omlægninger, der er nødvendiggjort ved, at Vonsild-Kredsen som Følge af Indlemmelser har mistet sin Eksistensberettigelse —, kan deres Betimelighed vel diskuteres. Det maa jo huskes, at Opstillingskredsene kun spiller en sekundær Rolle og under alle Omstændigheder ikke betyder noget for Fordelingen mellem Partierne indbyrdes. Det er heller ikke uden Betydning, at Ændringer i Opstillingskredsens Omraader bringer Forstyrrelser i Partiernes Organisationsforhold.

Jeg forstaar dog, at Baggrunden for disse Ændringer har været den højtærede Indenrigsministers Frygt for, at visse Kredse skulde være saa smaa, at de kunde risikere aldrig at blive repræsenteret i Rigsdagen. Det er altsaa et Retfærdsmotiv, der ligger bag Ændringerne. Imidlertid vilde en saadan Frygt være aldeles ubegrundet, hvis alle Partier anvendte samme Fremgangsmaade som Socialdemokratiet, nemlig den at indgive Partiliste og at lade ikke Partiets Stemmetal i Opstillingskredsen, men den Procent, der er opnaaet af de afgivne Stemmer, være bestemmende for, hvem der faar Mandaterne. Det vilde nemlig give den lille Kreds den samme Chance som den store, og man vilde kunne regne med, at hvor eet Parti var meget stærkt, vilde et andet være svagt, saaledes at Mandaterne blev fordelt over samtlige Opstillingskredse.

For Fuldstændigheds Skyld tilføjer jeg, at der ikke er Skygge af partipolitisk Valgeometri i de foreslaaede Ændringer. Det kan der simpelt hen ikke være under et Forholdstalsvalgssystem.

De enkelte Ændringer i Kredsene skal jeg ikke komme nærmere ind paa, de kan jo drøftes i Udvalget. Derimod skal jeg nævne de Hovedkrav, man kan stille til en Valglov, nemlig at den giver de forskellige Partier, hvad de har Krav paa. Som bekendt har den gældende Valglov virket saaledes, at den har givet Partiet Venstre fra 1 til 4 Mandater mere, end det havde Krav paa. Antallet af Suppleringsmandater er nu blevet øget ikke blot absolut, men ogsaa forholdsmæssigt, og man maa saa haabe, at man undgaar den Slags Uretfærdigheder i Fremtiden. Jeg kunde dog tænke mig i Udvalget at bede den højtærede Indenrigs-